

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Martinou Weissovou v právní věci

žalobce: I. [redacted] R. [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Zahumenským
sídlem Burešova 6, 602 00 Brno

proti
žalované: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o zaplacení částky 484.914,50 Kč s přísl.

takto:

- I. Žaloba, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku [redacted] Kč s příslušenstvím, se zamítá.
- II. Řízení se do částky [redacted] Kč s příslušenstvím, zastavuje.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 900 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou, došlou soudu dne 21.11.2016, se žalobce proti žalované domáhal náhrady majetkové a nemajetkové škody, které mu byly způsobeny v příčinné souvislosti s trestním

stíháním vedeným u Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. [REDAKCE] Žalobce tvrdil, že jeho trestní stíhání bylo zahájeno dne 29.7.2013 a dne 23.12.2013 byla Okresnímu soudu v Příbrami doručena obžaloba, kterou bylo žalobci kladeno za vinu, že spáchal zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle ustanovení § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku a přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle ustanovení § 241 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Po provedeném dokazování soud rozhodl rozsudkem ze dne 9.9.2014, č.j. [REDAKCE] tak, že uznal žalobce vinným ze spáchání uvedeného jednání a odsoudil jej k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 roků se zařazením do věznice s ostrahou. Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání, o kterém rozhodl Krajský soud v Praze usnesením ze dne 30.12.2014, č.j. [REDAKCE] tak, že napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu projednání a rozhodnutí. Odvolací soud vyčetl prvoinstančnímu soudu několik chyb. Rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 6.1.2016, č.j. [REDAKCE], byl žalobce obžaloby zproštěn a rozsudek nabyl právní moci dne 20.2.2016. Žalobce uplatnil u žalované dne 19.5.2016 svůj nárok na odškodnění materiální a nemateriální újmy vzniklé v důsledku nezákonného trestního stíhání. Žalobci vznikla v příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí v trestním řízení nemajetková újma a žalobce považuje za přiměřené zadostiučinění za tuto nemajetkovou újmu finanční odškodnění ve výši 468.000 Kč. Žalobce byl obžalován z několika trestných činů a byl ohrožen trestem odnětí svobody na dvě léta až osm let v případě odsouzení pro trestný čin podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku a trestem odnětí svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti v případě odsouzení pro trestný čin podle § 241 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Okresním soudem mu přitom nejdříve byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 roků se zařazením do věznice s ostrahou. Trestní stíhání žalobce trvalo více než 31 měsíců a negativně ovlivnilo soukromý a osobní život žalobce. Bylo pro něho psychickou i finanční zátěží a [REDAKCE] Dále bylo zasaženo i do fyzického zdraví žalobce, kdy v důsledku trestního stíhání došlo [REDAKCE] což se následně projevilo [REDAKCE] Žalobci dále vznikla v příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí v trestním řízení majetková škoda ve výši 16.914,50 Kč, představovaná náklady na dopravu k jednotlivým výslechům a hlavním líčením.

2. Žalovaná nároky uplatněné žalobou neuznala a navrhla zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Učinila nesporným, že u ní žalobce dne 19.5.2016 uplatnil z důvodů popsaných v žalobě nárok na náhradu škody ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. ve výši 16.914,50 Kč, spočívající ve vlastním cestovním žalobce a dále uplatnil nárok na poskytnutí zadostiučinění ve výši 468.000 Kč za nezákonné trestní stíhání. K projednání žádosti žalobce došlo dne 24.10.2017, kdy žalovaná konstatovala, že v předmětném řízení, vedeném u Okresního soudu v Příbrami pod sp.zn. [REDAKCE], bylo vydáno nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 7 zákona č. 82/1998 Sb. a za toto se žalobci omluvila. Požadovaná náhrada škody a přiměřeného zadostiučinění však nebyla žalobci poskytnuta. Žalovaná v rámci mimosoudního projednání nároku zjistila, že trestní řízení bylo vůči žalobci zahájeno dne 29.7.2013 usnesením o zahájení trestního stíhání pro spáchání zločinu krácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku a přečinu neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby dle § 241 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Dne 23.12.2013 podalo Okresní státní zastupitelství v Příbrami obžalobu k Okresnímu soudu v Příbrami. Po proběhnutích hlavních líčení byl žalobce dne 9.9.2014 uznán vinným a odsouzen. Na základě podaného odvolání žalobce byl rozsudek soudu I. stupně odvolacím soudem zrušen a věc byla vrácena zpět k novému projednání. Po proběhnutích dalších hlavních líčení byl dne 6.1.2016 vydán další rozsudek soudu I. stupně, kterým byl žalobce zproštěn obžaloby dle § 226 písm. c) trestního řádu a rozsudek nabyl právní moci dne 20.2.2016. Žalovaná v souladu s konstantní

judikaturou tedy uzavřela, že v tomto trestním řízení došlo ohledně žalobce k vydání nezákonného rozhodnutí, za které lze považovat s ohledem na výsledek trestního řízení usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 29.7.2013. Ohledně uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy žalovaná uzavřela, že žalobce byl stíhán ze spáchání uvedených zločinů, trestní stíhání trvalo celkem 2 roky a 5 měsíců, tedy délka řízení nebyla nepřiměřená. Věc byla šetřena v rámci přípravného řízení u policejního orgánu a dále na dvou stupních soudní soustavy. Žalovaná dne 26.1.2017 žalobce vyzvala k doplnění tvrzení o vzniku nemajetkové újmy, neboť ta byla v žádosti o odškodnění ze dne 19.5.2016 tvrzena velmi obecně. Žalobce sice na výzvu reagoval podáním ze dne 8.2.2017, avšak odmítl čehokoli doplnit a odkázal pouze na judikaturu Ústavního soudu ČR, která se má vyjadřovat k presumování vzniku nemajetkové újmy v osobním životě stíhaného. V návaznosti na uvedené žalovaná v rámci předběžného projednání žádosti žalobce konstatovala, že v trestním řízení vedeném proti žalobci došlo v přípravném řízení k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 29.7.2013 a za toto se žalovaná žalobci omluvila. Konstatování porušení práva a omluvu žalovaná i nadále považuje za dostačující, neboť tvrzená nemajetková újma musí být žalobcem prokázána, což se v daném případě nestalo. Žalovaná je přesvědčena, že žalobci nepřísluší peněžité zadostiučinění za nemajetkovou újmu, a to i s ohledem na osobu žalobce, kdy lze jinak nahlížet na nemajetkovou újmu vzniknuvší osobě, která se prvně dostala pod tíhu trestního stíhání, a jinak je nutno posuzovat situaci osoby, která se opakovaně tlaku trestního stíhání vystavuje sama. Z trestního spisu žalovaná zjistila, že žalobce byl

Žalobce by musel prokázat, že tvrzená nemajetková újma vznikla žalobci právě z důvodu posuzovaného trestního stíhání,

3. Žalobce v reakci na obranu žalované dále tvrdil, že byl po celou dobu vedení nezákonného trestního stíhání vystaven vysoké míře stresu a další psychické zátěži, spočívající především v [redacted]. Tato psychická zátěž byla umocněna skutečností, že v průběhu trestního řízení byl žalobce nepravomocně odsouzen, a to i přesto, že od počátku byl pevně přesvědčen o své nevině. V této nejistotě byl pak žalobce soustavně ponechán po více než 31 měsíců. V důsledku tohoto psychického vypětí je žalobce do současnosti [redacted] v jejímž rámci mu byl [redacted]. Už jen na základě samotné této skutečnosti je zřejmé, že vedení nezákonného trestního řízení zanechalo na osobě žalobce hlubokou újmu, k jejímuž kompenzování zdaleka nepostačuje pouhé konstatování porušení zákona či omluva. Trestní stíhání bylo navíc pochopitelně zdrojem výrazné stigmatizace žalobce v očích nejen jeho blízkého okolí, ale i jiných osob žijících [redacted] a jejím okolí, kde je žalobce osobou relativně známou. V důsledku trestního stíhání tak žalobce definitivně přišel o dobrou pověst, jíž se v místě svého bydliště dříve těšil. Nezákonné trestní stíhání zasáhlo také výraznou měrou do rodinného života žalobce. V přímém důsledku jeho trestního stíhání se [redacted].

Nezákonné trestní stíhání mělo také zásadní dopady do majetkové sféry žalobce a jeho [redacted]. Žalobce tak po celou dobu vedení trestního řízení nebyl prakticky schopen reagovat na jejich osobní a rodinné problémy a pomoci jim. Dále se pak dokonce všechny jeho [redacted] v důsledku toho, že žalobce v začátcích nezákonného trestního stíhání finančně podporovaly, [redacted].

[redacted]. Rovněž [redacted] žalobce byly [redacted], co by [redacted] která

osobnostní sféry, [REDACTED]
[REDACTED]

4. V průběhu řízení vzal žalobce zpět žalobu do částky 16.914,50 Kč s příslušenstvím, tedy do částky představující žalobcem uplatněný nárok na náhradu majetkové škody.
5. Uplatnění nároku u žalované ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bylo prokázáno podáním žalobce ze dne 19.5.2016. Žalobce tímto podáním uplatnil mimosoudně u žalované stejné nároky jako následující žalobou. Stanoviskem žalované ze dne 24.10.2017 bylo prokázáno, že žalovaná projednala žalobcem uplatněné nároky a uzavřela, že došlo v případě žalobce k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., za které lze považovat, s ohledem na výsledek trestního řízení, usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 29.7.2013. Konstatovala tuto skutečnost a žalobci se omluvila. Peněžité zadostiučinění za nemajetkovou újmu žalobci poskytnuto nebylo a rovněž žalovaná neposkytla žalobci náhradu majetkové škody.
6. Listinami, založenými ve spisu Okresního soudu v Příbrami sp.zn. [REDACTED] bylo prokázáno, že usnesením Policie ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor [REDACTED] ze dne 29.7.2013, č.j. [REDACTED], bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro trestné činy dle § 240 odst. 1,2 písm. c) a dle § 241 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Dne 23.12.2013 byla Okresnímu soudu v Příbrami podána obžaloba na žalobce pro shora uvedené trestné činy. Rozsudkem ze dne 9.9.2014 byl žalobce soudem I. stupně uznán vinným a byl odsouzen k [REDACTED] nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 roků. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] sp.zn. [REDACTED]
[REDACTED]. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 30.12.2014 byl rozsudek soudu I. stupně zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 6.1.2016 byl žalobce zproštěn obžaloby dle § 226 písm. c) trestního řádu a rozsudek nabyl právní moci dne 20.2.2016. Dle opisu z evidence rejstříku trestů byl žalobce [REDACTED]
7. Rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti, vystaveném praktickou lékařkou [REDACTED] H[REDACTED] Z[REDACTED] dne 27.2.2014, bylo prokázáno, že žalobce byl v dlouhodobé pracovní neschopnosti a docházel k lékařům na kontroly, poslední kontrola byla objednána na [REDACTED]
8. Lékařskou zprávou Oblastní nemocnice Příbram, a.s., [REDACTED] M[REDACTED] K[REDACTED], ze dne [REDACTED] bylo prokázáno, že bylo provedeno komplexní [REDACTED] vyšetření žalobce na jeho žádost. Uvedl, že [REDACTED] Když začalo vyšetřování, měl velké obavy, protože [REDACTED] ale na druhou stranu věděl, že hlavní [REDACTED] a [REDACTED] Vlastně byl [REDACTED] ke které postupně skutečně došlo. Po [REDACTED] musel se začít léčit [REDACTED]
[REDACTED] Často mu [REDACTED] Byla shledána diagnóza [REDACTED]
[REDACTED]

Svědék se také musel [REDAKCE], což nebylo příjemné. [REDAKCE] měl [REDAKCE] a pak se [REDAKCE] zřejmě tam něco muselo být špatně. Od té doby [REDAKCE] O zdravotních problémech svědek s [REDAKCE] nemluví, myslí si však, že v době trestního stíhání byl zdravotní stav otce horší, konkrétně si pamatuje, že ho začala [REDAKCE] kterou si nemohl pořádně léčit, protože neměl finanční prostředky. Jednou se [REDAKCE] svědkovi zmínil o návštěvě [REDAKCE]

13. Výpovědi žalobce bylo prokázáno, že v roce [REDAKCE] začal podnikat jako OSVČ, přibývaly zakázky, a proto v roce [REDAKCE] založil [REDAKCE] firmu a prostřednictvím této firmy podnikali až do konce roku [REDAKCE]. V té době zjistili, že mají nezaplacené faktury a zjistili také, že jsou zde fiktivní objednávky, které vystavovala jedna z manažerek, jež vedla jedno středisko firmy. Poté zjistili, že tato podepisovala i smlouvy a podobně. Z tohoto důvodu podali trestní oznámení, toto bylo šetřeno a následně byl žalobce obviněn, neboť uvedená žena při prošetřování tvrdila, že vše dělala s jeho souhlasem. Její trestní stíhání bylo odloženo a začal být stíhán žalobce. Žalobci byl zakázán přístup do prvního spisu, aby neovlivňoval svědky, bylo mu zabaveno účetnictví, takže nemohl k žádným dokladům, aby prokázal svá tvrzení. V té věci byl [REDAKCE]

[REDAKCE] Poté bylo podáno úspěšné odvolání a žalobce byl zproštěn obžaloby. Paní, která firmu okrádala, byla následně odsouzena za zpronevěru. Žalobce následně požádal [REDAKCE]

[REDAKCE] Žalobce se [REDAKCE] V té době žalobce [REDAKCE] Žalobce tak všem řekl, aby jí o věci příliš neříkali, chtěl ji toho ušetřit. Žalobce následně navázal vztah s [REDAKCE] P [REDAKCE] Ona měla tehdy [REDAKCE] a jejich vztah [REDAKCE] P [REDAKCE] byla [REDAKCE] a byla vyslýchána v prvním trestním řízení žalobce a následně i ona začala být vyšetřována. Byla nařízena hloubková kontrola Finančního úřadu pro [REDAKCE] u [REDAKCE] P [REDAKCE] a následně bylo její stíhání odloženo. [REDAKCE]

[REDAKCE], rozhodl se, že vztah s [REDAKCE] P [REDAKCE] [REDAKCE] Pro žalobce to bylo obtížné, neboť [REDAKCE] Firma žalobce byla prosperující. Ještě ve třetím čtvrtletí roku [REDAKCE] dosahovala obrátu [REDAKCE] pak už to šlo s firmou z kopce. Žalobce byl trestně stíhán, firma pozbyla odběratele a žalobce to neunesl psychicky, ani fyzicky. Paní, která ve firmě dělala vedoucí střediska, přebírala zboží od dodavatele, s nímž firma dlouhodobě spolupracovala. Dodavatel také přišel pozdě na to, že vedoucí střediska si odebírá zboží pro sebe. Firma pak musela jí odebrané zboží zaplatit. Z toho důvodu pak firma nevrátila složené zálohy, bylo asi 15 poškozených. Faktury za zboží, které odebrala vedoucí střediska, chodily dlouho, neboť ona s dodavatelem zřejmě umluvila delší dobu splatnosti, takže ještě na konci roku 2010 chodily další faktury a žalobci bylo jasné, že již tu situaci nemůžou zvládnout. Snažili se takto vzniklé dluhy uhradit, takže žalobce propustil zaměstnance, nepřijímal nové objednávky a snažil se zaplatit, co šlo. V důsledku zahájení trestního stíhání firma ztratila výhodné podmínky, které měla na základě dlouhodobé spolupráce u dodavatelů.

14. Podle § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 5 zák. č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a)

rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

15. Podle § 7 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
16. Podle § 31a odst. 1, 2 zák. č. 82/1998 Sb., bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
17. Odpovědnost státu za škodu způsobenou při výkonu státní moci ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. vznikne za současného splnění třech předpokladů, kterými jsou nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí, vznik škody a příčinná souvislost mezi těmito. Žalobce v tomto řízení uplatnil nárok na poskytnutí peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která mu byla způsobena vydáním nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Okresního soudu v Příbrami pod sp. zn. [REDAKCE]. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda v tomto řízení došlo k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu shora citovaného ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., tedy zda v průběhu posuzovaného řízení bylo vydáno pravomocné rozhodnutí, které bylo následně pro nezákonnost zrušeno. Soud shodně s žalovanou uzavřel, že v předmětném trestním řízení došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 29.7.2013, když toto pravomocné rozhodnutí bylo následně zrušeno zprošťujícím rozsudkem, který byl ve věci vydán dne 6.1.2016 a nabyl právní moci dne 20.2.2016. Dále se soud zabýval otázkou, zda v příčinné souvislosti s tímto nezákonným rozhodnutím vznikla žalobci nemajetková újma, a jaká byla intenzita této újmy. Podle judikatury Nejvyššího soudu se při hodnocení nemajetkové újmy způsobené poškozenému nezákonným zahájením trestního stíhání hodnotí trestný čin, pro který byl poškozený stíhán, a hrozící trest, délka trestního stíhání a dopad trestního stíhání do jednotlivých sfér života poškozeného. Žalobce byl trestně stíhán pro trestný čin podle § 240 odst. 1,2 písm. c) trestního zákoníku a pro trestný čin podle § 241 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a byl ohrožen trestem odnětí svobody na dvě léta až osm let, případně trestem zákazu činnosti. Žalobce byl v průběhu předmětného trestního řízení nepravomocně odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání pěti let. Trestní stíhání žalobce trvalo dva roky a sedm měsíců. Pokud jde o dopady trestního stíhání do jednotlivých sfér života žalobce, pak žalobcova tvrzení ohledně těchto dopadů nebyla prokázána, resp. bylo prokázáno, že některé důsledky souvisely [REDAKCE]. [REDAKCE] Žalobce tvrdil, že po celou dobu vedení nezákonného trestního stíhání byl vystaven vysoké míře stresu a další psychické zátěži, a v důsledku tohoto psychického vypětí je do současnosti [REDAKCE] když mu byl [REDAKCE]. Žalobcem předložena lékařskou zprávou [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] bylo prokázáno, že psychické problémy žalobce [REDAKCE] neboť žalobce lékař sdělil, že vlastnil firmu, která se dostala do ekonomických problémů v průběhu soudního řízení, které se [REDAKCE]. Na počátku

vyšetřování měl žalobce velké obavy, protože neměl [redacted], ale současně věděl, že [redacted]. Žalobce se obával materiální likvidace, k níž postupně skutečně došlo. Zproštěn viny byl [redacted], nicméně za tu dobu zažíval psychické utrpení a zhoršil se jeho tělesný stav. Z uvedeného je zcela zřejmé, že potíže žalobce souvisely [redacted] a tudíž zde není přímá příčinná souvislost mezi předmětným nezákonným rozhodnutím a vzniklou nemajetkovou škodou v oblasti zdravotního stavu žalobce. Žalobce dále tvrdil, že nezákonné trestní stíhání zasáhlo výraznou měrou do rodinného života žalobce, kdy v přímém důsledku trestního stíhání se prakticky rozpadl [redacted] a dále se žalobci [redacted].

P [redacted] Výpovědi [redacted] a [redacted] žalobce bylo prokázáno, že [redacted] byli po celou dobu probíhajícího trestního stíhání oporou, jejich [redacted], naopak [redacted]. Pokud jde o vztah žalobce [redacted] P [redacted] pak sám žalobce ve své účastnické výpovědi uvedl, že tento vztah byl ovlivněn [redacted] P [redacted] vyslýchána a následně začala být rovněž vyšetřována. Žalobce se v roce [redacted] kdy bylo zahájeno předmětné trestní stíhání, rozhodl, že [redacted] P [redacted] ukončí, aby kvůli němu [redacted] neboť nechtěl, aby absolvovala [redacted]. Vztah ukončil v roce [redacted]. Je tak nepochybné, že žalobce vztah [redacted] ukončil z vlastní vůle, přičemž sám potvrdil, že jeho [redacted] byla vyslýchána a následně prošetřována [redacted].

[redacted] Navíc žalobce uvedl, že při zahájení trestního stíhání v roce [redacted] se rozhodl, že [redacted] aby kvůli němu netrpěla, ale [redacted] přestože trestní stíhání bylo zahájeno v červenci 2013. Toto rovněž nesvědčí o přímé příčinné souvislosti. Žalobce dále tvrdil, že v přímém důsledku nezákonného trestního stíhání utrpěl závažnou újmu ve sféře profesní a podnikatelské, když v důsledku trestního řízení byl fakticky nucen ukončit svou podnikatelskou činnost, s níž bylo jeho nezákonné trestní stíhání spojeno. Toto tvrzení žalobce bylo provedenými důkazy zcela vyvráceno. Výpovědi svědka J [redacted] R [redacted] žalobce, bylo prokázáno, že pracoval ve firmě společně [redacted] a byl [redacted]. Od svého [redacted] se dozvěděl, že je trestně stíhán někdy v roce [redacted] nebo [redacted]. Firma prosperovala, dokud nezačaly problémy, a firma ukončila činnost v [redacted]. Výpovědi svědka tak bylo prokázáno, že pokud problémy firmy souvisely s trestním stíháním žalobce, pak to bylo s [redacted] [redacted], než bylo zahájeno posuzované trestní stíhání, v němž bylo vydáno nezákonné rozhodnutí. Žalobce sám ve své výpovědi uvedl skutečnosti, kterými popřel svá skutková tvrzení, když uvedl, že firmu [redacted] založili v roce [redacted] prostřednictvím této firmy podnikali do konce roku [redacted] v té době zjistili, že mají nezaplacené faktury a zjistili, že jsou zde fiktivní objednávky, které vystavovala jedna z manažerek, jež vedla středisko firmy. Následně podali na tuto manažerku trestní oznámení. Jelikož tato žena přebírala zboží od dodavatele, s nímž firma dlouhodobě spolupracovala, rovněž tento dodavatel zjistil až pozdě, že manažerka si odebírá zboží pro sebe. Firma žalobce pak musela jí odebrané zboží zaplatit a z toho důvodu nevrátila složené zálohy a bylo zde asi patnáct poškozených. Faktury za zboží, které manažerka odebrala, chodily ještě do konce roku [redacted] a žalobci bylo jasné, že již situaci nelze zvládnout. Z toho důvodu žalobce propustil zaměstnance, nepřijímal nové objednávky a snažil se zaplatit to, co šlo. Výpovědi žalobce bylo jednoznačně prokázáno, že krach jeho firmy, kterou měl společně [redacted] vůbec nesouvisel s posuzovaným trestním stíháním, když činnost firmy byla ukončena v roce [redacted] z důvodů žalobcem ve výpovědi uvedených, tedy [redacted].

[redacted] Nakonec žalobce tvrdil, že v důsledku předmětného trestního stíhání byla poškozena jeho pověst. Ohledně tohoto zásahu nelze [redacted] a posuzované [redacted] trestní stíhání, které skončilo zproštěním obžaloby. Nelze učinit závěr, že pověst žalobce byla

poškozena až v souvislosti s posuzovaným trestním stíháním zahájeným v roce 2013, [redacted] Navíc žalobce je osobou, která již [redacted] u níž lze předpokládat významný vliv trestního stíhání na její pověst. S ohledem na uvedené závěry soud uzavřel, že konstatování žalované, že v řízení vedeném u Okresního soudu v Příbrami pod sp. zn. [redacted] došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, a omluva žalované jsou ve smyslu shora citovaného ustanovení § 31a odst. 1,2 zákona č. 82/1998 Sb. dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu žalobci vydáním nezákonného rozhodnutí v trestním řízení způsobenou. Z toho důvodu byla žaloba, kterou se žalobce domáhal poskytnutí peněžitého zadostiučinění za tuto újmu, v celém rozsahu zamítnuta.

18. Podle § 96 odst. 2 o.s.ř. bylo řízení v rozsahu částečného zpětvzetí žaloby zastaveno.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. Podle tohoto ustanovení má účastník, který byl ve věci úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V této věci byla zcela úspěšná žalovaná a soud jí proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalobci. Žalovaná má ve smyslu ustanovení § 151 odst. 3 o.s.ř. právo na náhradu za jednotlivé úkony, a to v paušalizované výši, která je stanovena vyhláškou č. 254/2015 Sb., částkou 300 Kč za úkon. Soud přiznal žalované právo na uvedenou náhradu za tři úkony, tedy v celkové výši 900 Kč. Konkrétně byla přiznána náhrada za tyto úkony – písemné vyjádření ve věci ze dne 25.10.2017, příprava na ústní jednání nařízené na den 27.7.2018 a účast zástupce žalované u tohoto jednání.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Praha 6. srpna 2018

Mgr. Martina Weissová, v.r.
soudkyně